

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.533/2017/9.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Édes Balázs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Édes Balázs ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd

A per tárgya:

Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.032/2016/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tatabányai Törvényszék 28.P.21.575/2011/19. (kiegészítő ítélete: 29. és 42. sorszám alatt kijavítás 30. és 32. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 635.000 (hatszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 2.683.800 (kétmillió-hatszáznyolcvanháromezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes apai ágú oldalági rokonát ... (továbbiakban: örökhagyó) a Győri Városi Bíróság 1985. november 8-án jogerős ítéletével cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte, amit ugyanezen bíróság P.22.710/2003/11. számú jogerős ítéletével fenntartott.
- [2] Az örökhagyó ... 2009. január 3-án végintézkedés hátrahagyása mellett elhunyt. Törvényes örökösei apai és anyai ágú nagyszüleinek leszármazói a felperes apja ... 6/24., ... 6/24., ... 1/24., ... 1/24., ... 1/24., ... 3/24. és ... 6/24. részben voltak. A felperes édesapja ... 2009. január 31-én végintézkedés hátrahagyásával elhunyt. Végrendeleti örököse ... úgy nyilatkozott, hogy a javára szóló végrendelet alapján nem kíván örökölni, az örökhagyó hagyatékából elhunyt férje örökrészét a törvényes öröklés szerint gyermekének, a felperesnek kérte átadni azzal, hogy özvegyi haszonélvezeti jogra nem tart igényt.
- [3] A közjegyzői letétbe helyezett 1995. május 28-án kelt írásbeli magánvégrendeletében az örökhagyó úgy rendelkezett, hogy minden ingó- és ingatlan vagyona, valamint készpénze egyedüli és kizárólagos örököse a felperes legyen. Az örökhagyó hagyatéki és ... egyesített póthagyatéki ügyében az örökhagyó törvényes örökösei közül ..., ..., ..., és ... az örökhagyó végrendelete érvénytelenségére hivatkoztak, mert a Ptk. 624. § (2) bekezdése értelmében korlátozottan cselekvőképes személy csak közvégrendeletet tehet. ... és elhunyt apja örököseként a felperes az örökhagyó végrendeletét érvényesnek ismerték el. Ezt követően az örökösök úgy nyilatkoztak, hogy az örökhagyó végrendelete érvénytelenségével kapcsolatos évekig tartó esetleges pereskedést el kívánják kerülni, a törvényes öröklés rendje érvényesüljön és az abból való részesedés tekintetében egyességet kívánnak kötni. ..., ..., ... örökrészüket egyességgel ingyenesen átengedték örökostársuknak ..., aki ezt elfogadta. Ezt követően ..., ... és a felperes kötöttek egyezséget, amelyben ... az őt megillető örökrészét a felperesnek ajándékozta, a felperes és ... pedig a hagyatéki vagyontárgyakat egymás között megosztották. A közjegyző mindezeknek megfelelően rendelkezett a hagyaték átadásáról. Örökhagyó hagyatékának végleges összege 77.601.908 forint volt. Az egyezségek alapján a törvényes öröklés és ajándékozás jogcímén a hagyatékából ... 26.070.289 forint értékben ingóságokból részesült, míg a fennmaradó hagyatékot a felperes szerezte meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes módosított keresetében az alperest kártérítés címén kérte kötelezni 26.838.450 forint tőke és ennek 2011. április 5. napjától járó törvényes mértékű kamata és a perköltség

megfizetésére. Keresetében előadta, hogy az örökhagyó skizofrénia betegségben szenvedett, ezért cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte őt a bíróság. Gondnoka pedig a felperes édesapja volt. Az örökhagyó a felperes szüleitől sok segítséget kapott, ezért 1995-ben úgy döntött, hogy a felperes javára kíván végrendelkezni. Az örökhagyó tudott arról, hogy betegsége miatt érvényesen csak közvégrendeletet tehet közjegyző közreműködésével. Felperes édesanyja ezért telefonon felhívta az alperes irodáját és időpontot kért egy korlátozottan cselekvőképes személy végrendelkezéséhez. Azt a tájékoztatást kapta a kereseti előadás szerint, hogy nincs szükség a végrendelkezéshez a gondnok személyes közreműködésére. Ezután a megbeszélte időpontban a felperes édesanyja kísért el az örökhagyót a közjegyzőhöz. A közjegyzői irodában ... közjegyző-helyetteshez csak az örökhagyót engedték be, a felperes édesanyja váróhelyiségben maradt. Az örökhagyó a közjegyző-helyettestől megkapta az úgynevezett végrendeleti azonosító kártyát, azt megőrizte és abban a tudatban távozott, hogy végakarata biztosan érvényesülni fog, mert közjegyző közreműködésével végrendelkezett.

- [5] Csak az örökhagyó halálát követően, a hagyatéki eljárás során derült ki az, hogy az örökhagyó végintézkedése nem került be a központi nyilvántartásba, valamint, hogy az eljáró közjegyző-helyettes közvégrendelet készítése helyett a korlátozott cselekvőképessége miatt gondnokság alatt álló örökhagyóval az irodában egy írásbeli magánvégrendeletet íratott és azt helyezte letétbe, amely a Ptk. rendelkezése szerint érvénytelen. A felperes álláspontja szerint az alperes alkalmazásában lévő közjegyző-helyettes a tőle elvárható gondosságot elmulasztotta, a szakmai szabályokat megszegve nem győződött meg az örökhagyó végrendelkezési képességéről, ezért érvényes közvégrendelet helyett egy érvénytelen magánvégrendelet készítésében működött közre, azt helyezte letétbe, ráadásul azt a központi nyilvántartásba sem vette fel.
- [6] A felperes a keresetében előadta, hogy a hagyatéki eljárásban kénytelen volt a többi törvényes örökösrel egyezkedni, amelynek eredményeként osztályos egyezség jött létre és ennek alapján adták át az örökhagyó hagyatékát. Az egyezség alapján ... törvényes örökös a bankbetétekből részesült, a részére kifizetett összeg 26.764.808 forint volt. Az osztályos egyezség megkötéséhez le kellett folytatni a felperes édesapjának póthagyatéki eljárását, mellyel kapcsolatban a felperesnek közjegyzői díjként 73.640 forint költsége merült fel. A kereset szerint az alperes felelős a közjegyző-helyettese által okozott kárért.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és összegszerűségét is. Az alperes álláspontja szerint az eljáró közjegyző-helyettes a végrendelet letétbe helyezésekor teljes körültekintéssel járt el. Az örökhagyó írásbeli magánvégrendelet letétbe helyezését kérte. A kérésének a közjegyző-helyettes eleget tett, a vonatkozó jogszabályok betartásával.

Ellenőrizte a végrendelkező személyazonosságát, aki előtte úgy nyilatkozott, hogy nem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, ezért a szabályok betartása mellett letétbe vette a már elkészített és a végrendelkező által megírt és aláírt írásbeli magánvégrendeletet. Erről letétbe vételt tanúsító jegyzőkönyv is készült, amely minden alaki és tartalmi előírásnak megfelel. Az ellenkérelemben előadták, hogy a közjegyző-helyettes nem értesült és nem is értesülhetett arról, hogy az ügyfél, aki a végrendeletét letétbe kívánta helyezni, korlátozottan cselekvőképes, mert erről a körülményről sem a végrendelkező, sem más személy, sem telefonon, sem élőszóban őt nem tájékoztatta. Az alperes szerint a végrendelkező gondnoka gondatlanul járt el, amikor gondnokoltját elengedte letétbe helyezni végrendeletét anélkül, hogy személyesen elkísérte volna és meggyőződött volna arról, hogy milyen formában végrendelkezik. Az ügyleti képesség ellenőrzése minden esetben úgy történik, hogy a közjegyző vagy helyettese a képességet illetően kérdést intéz az ügyfélhez és ha ezek alapján kétsége merül fel, akkor szükséges az elektronikus gyámhivatali nyilvántartás ellenőrzése. Ilyen nyilvántartás 1995-ben még nem létezett.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a több esetben kijavított, illetve kiegészített ítéletében 26.430.798 forint tőke és ennek törvényes mértékű kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. A felperes javára megítélt perköltség összege 2.700.000 forint volt.
- [9] Az elsőfokú bíróság széleskörű tanúmeghallgatást tartott. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy nem merült fel arra konkrét bizonyíték, hogy az eljáró közjegyző-helyettes bármilyen módon igyekezett volna feltárni, hogy megtartott-e az örökhagyó cselekvőképessége, ezt megelőzően került-e gondnokság alá helyezés alá. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokot és a rendelkezésre álló iratokat összevetve arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró közjegyző-helyettes megszegte a kötelezően alkalmazandó szabályokat, előírásokat, amikor nem tárta fel az örökhagyó cselekvőképességének korlátozott voltát, ami a bizonyítékok szerint szemrevételezés és a személyes találkozás alapján is nyilvánvalóan lerítt róla. Ha a közjegyző-helyettes feltárta volna az örökhagyó korlátozott cselekvőképességét, szóba sem kerülhetett volna, hogy végrendeletét saját kezűleg a közjegyzőnél megírja. Az elsőfokú bíróság azt találta logikusnak, hogy a közjegyzőhöz az időpontkérés során az időpontot kérő személy részéről el kellett hangoznia, hogy az örökhagyó cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt áll, mivel ilyen személy kizárólag közvégrendeletet tehet. Ha magánvégrendelet tételére került volna sor és erre irányult volna a szándék, akkor nem lett volna okvetlenül szükséges a közjegyző bevonására az ügybe, ezért az összes körülmény mérlegelése arra mutat, hogy a közjegyző kellő tájékoztatást kapott a bejelentkezéskor a látogatás céljáról és a

felperes által hivatkozott körülményekről.

- [10] Az elsőfokú bíróság figyelembe vette azt is, hogy az örökhagyó olyan tartalmú végrendeleti azonosító kártyát kapott, amelyben az szerepelt, hogy a közjegyzői okiratba foglalt vagy közjegyzőnél letétbe helyezett végintézkedés, azért nyújt biztosítékot a végintézkedést készítőnek, mert így végakarata szakszerű tájékoztatás mellett készül el, az felvételre kerül a közjegyzői számítógépes nyilvántartásba és biztosan érvényre jut. Az elsőfokú bíróság szerint ha a szakszerű tájékoztatás a közjegyző-helyettes részéről megvalósult volna, akkor nyilvánvalóan az örökhagyó részéről nem egy saját kezűleg írt végrendelet készül és kerül letétbe, hanem közvégrendeletet tesz. Mivel a végrendelkezésnél kizárólag az örökhagyó és az eljáró közjegyző-helyettes lehetett jelen, pontosan nem volt kideríthető, hogy az irodában mi történt, ezért a felperes édesanyja és az örökhagyó is joggal lehetett abban a hiszemben, hogy a végrendelet megfelelően biztosítja a végakarát érvényre jutását.
- [11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes felelősséggel tartozik helyettesének magatartásáért. Az eljáró személy terhére az elsőfokú bíróság több szabályszegést állapított meg: nem győződött meg az örökhagyó ügyleti képességéről, jogosultságáról és valódi szándékáról; nem készített közjegyzői okiratot, hanem a végrendelet elkészítését a cselekvőképességében már korlátozott gondnokság alá helyezett örökhagyóra bízta. Egyértelműnek minősítette, hogy a szabályszegések a felperesnek kárt okoztak. Az ok-okozati összefüggés fennállását is megállapította, hogy mert ha a közjegyző-helyettes az örökhagyó akaratának megfelelően közvégrendeletet készít, a felperes a teljes 78.000.000 forint értékű hagyatékot örökölte volna, ezzel szemben az írásbeli magánvégrendelet érvénytelensége folytán közel 30.000.000 forint értékű hagyatéktól elesett. Az elsőfokú bíróság összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a kártérítési felelősség alól nem tudta magát kimenteni, mert nem tudta bizonyítani, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem fogadta el azt az előadást, hogy az örökhagyó azt a választ adta volna, hogy nem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, ugyanis a lefolytatott bizonyítás adatai szerint az örökhagyó tudatában volt betegségének, amelynek szemmel látható tünetei, külső jelei voltak, az örökhagyó nem tagadta le betegségét, inkább büszke volt arra, hogy az élet dolgaiban gondnok segíti.
- [12] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy a végrendelkező gondnoka járt volna el gondatlanul, amikor nem kísért el gondnokoltját a közjegyzői irodába és nem győződött meg külön arról, hogy milyen formában történt a végrendelkezés. Az elsőfokú bíróság 375.368 forint, illetve 73.640 forint tekintetében a keresetet elutasította, mert ennek pontos megalapozását álláspontja szerint a felperes nem közölte.
- [13] Az alperes és a felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét részben

megváltoztatta, az alperes marasztalását 26.879.706 forintra és annak kamataira felemelte. Egyidejűleg az alperes perköltség fizetési kötelezettségét 2.178.115 forintra leszállította. Ezt meghaladóan az ítélet további rendelkezéseit helybenhagyta. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 675.000 forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az államnak 2.114.500 forint fellebbezési illetéket. A másodfokú ítélet megállapíthatónak találta, hogy a felperes igazolta, hogy azért kértek időpontot az alperesi irodában, hogy az örökhagyónak, mint korlátozottan cselekvőképes személynek biztosítsák a végrendekezés lehetőségét. Az alperes irodájában dolgozó ... tanú vallomását emelte ki a másodfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a végrendelettel kapcsolatos bejelentkezés esetén az alperesi iroda gyakorlata minden esetben az volt, hogy előzetesen tisztázzák az ügyfél cselekvőképességének esetleges érintettségét. Következetes az iroda gyakorlata abban is, hogy az örökhagyón kívül más személyt nem engednek be az irodába, így kívülálló személy nem tud meggyőződni arról, hogy mi történt a közjegyző előtt és az örökhagyó ténylegesen végrendekezett-e. Külön kiemelte a másodfokú bíróság azt, hogy az örökhagyó kísérlőjének a közjegyző felé tájékoztatási kötelezettsége nem volt, és a közjegyző-helyettes törvényben rögzített titoktartási kötelezettségére figyelemmel nem tudhatta, hogy a közjegyző-helyettes előtt mi történt. Rámutatott a jogerős ítélet arra is, hogy amennyiben az ügyfél (örökhagyó) szándéka írásbeli magánvégrendelete közjegyzői letétbe helyezésére irányul, akkor az az okszerű és logikus, hogy egy előzetesen elkészített végrendeletet visz a közjegyzőhöz. A jelen esetben megállapítható volt, hogy az örökhagyó a közjegyzői irodába nem vitt előre elkészített írásbeli magánvégrendeletet. A jogerős ítélet megállapítása szerint a bizonyítékok és a körülmények mérlegelésével megállapítható, hogy a felvett jegyzőkönyv tartalmával szemben az örökhagyó akarata közjegyző előtti végrendekezésre irányul. Az előzetes bejelentkezés során a felperes édesanyja a végrendekezéshez kért az alperesi irodába az örökhagyónak időpontot. A közjegyző-helyettes előtt való megjelenésekor végrendekezési szándékát kétséget kizáróan bizonyítja az, hogy ő a helyettes jelenlétében saját kezűleg írta meg a végrendeletet, ami azonban korlátozott cselekvőképességére tekintettel érvénytelen.

- [14] A másodfokú bíróság a marasztalás összegét azért emelte fel, mert a felperes 375.268 forint és a 73.640 forint kifizetését is igazolni tudta. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor eltúlzott mértékűnek ítélte meg a felperes javára megítélt perköltséget, ezért azt mérsékelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan

illetve harmadlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú vagy az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint az alperes nem tanúsított felróható magatartást, munkatársa mindenben a szakma szabályainak megfelelően járt el, vagyis a tőle elvárható magatartást tanúsította, a kártérítési felelősségét ez is kizárja. Hangsúlyozta, hogy készülhet a közjegyző előtt írásbeli magánvégrendelet, az eljáró közjegyző-helyettes nem volt abban a helyzetben, hogy néhány perc alatt maga megállapítsa, hogy az örökhagyó végrendelkezési képessége hiányzik, betegsége rövid idő alatt nem volt szemmel látható. Az örökhagyó betegségtudatáról pedig a tanúk ellentmondásosan nyilatkoztak.

[16] A felülvizsgálati kérelemben az alperes hangsúlyozta, hogy nem nyert bizonyítást az, hogy az előzetes bejelentkezésnél a felperes édesanyja vagy bárki más előre jelezték volna azt, hogy az örökhagyó gondnokság alatt áll. Nem elegendő annak feltételezése, hogy ez így lenne logikus. Hangsúlyozta azt is, hogy a végrendeletet nem vették végrendeleti nyilvántartásba, a közjegyző-helyettes tanúként tett nyilatkozata pedig egyértelmű volt abban, hogy mindenben megfelelték a szakmai szabályoknak. A felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályként jelölte meg a közjegyzői törvény 120. § (1) bekezdését, 122. § (1) és (6) bekezdését, a 133. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 134. § (1) és (2) bekezdését, valamint a régi Ptk. 339. § és 625. §-át.

[17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokaira való utalással. Álláspontja szerint az örökhagyó és a közjegyző között létrejött szerződés tartalmát az örökhagyónak átadott úgynevezett végrendeleti kártya tartalmazta. Az örökhagyó szándéka érvényes végrendelet készítésére irányult és arra, hogy azt vegyék közjegyzői nyilvántartásba, ezzel szemben a közjegyző-helyettes érvénytelen végrendeletet készített, az örökhagyó ügyleti végrendelkezési képességéről nem győződött meg, a szükséges tájékoztatást az örökhagyónak nem adta meg és az elkészült jegyzőkönyvben nem rögzítette pontosan a történeteket. Az örökhagyó a közjegyzőhöz nem vitt magával végrendeletet, az csak a helyszínen készülhetett, nem igazolta az alperes a végrendelkezőhöz intézett kérdések tartalmát, a közjegyző-helyettesnek érzékelni kellett volna az örökhagyó sajátos egészségi állapotát. A felperes szerint egyértelműen fennáll a jogsértő magatartás és a kár közötti ok-okozati összefüggés a kár mértékét pedig tételesen igazolta. A felperes szerint az alperes felelősségét kimenteni nem tudta, nem tudta igazolni, hogy a végrendelkezési képességre rákérdezett volna, de arra hamis választ kapott, nem igazolta a szakszerű tájékoztatás tényét, ahogy azt sem, hogy nem kellett volna vizsgálnia az örökhagyó egészségi, mentális állapotát.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A jelen esetben a felperes és az alperes között szerződéses kapcsolat nem jött létre, ezért a perbeli esetre a szerződésen kívüli károkozás szabályai az alkalmazandók. A kár keletkezésének időpontjára figyelemmel az ügyben az 1959. évi IV. törvény a régi Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A régi Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az irányadó szakmai szabályokat a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 120. §-a és az azt követő rendelkezések képezik.
- [19] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Fontos, általános szabály a felülmérlegelés általános tilalma. Ez azt jelenti, hogy nincs helye a bizonyítékok ismételt értékelésének. Ez alól kivételt csak az jelent, ha a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen, vagy nyilvánvalóan ellentétes a véleményalkotás elemi szabályaival. A jelen esetben a Kúria ilyen körülményt nem észlelt.
- [20] A Kúria álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján az eljáró bíróságok a lehetséges tanúbizonyításokat és okirati bizonyítást érdemben lefolytatták a döntést mérlegeléssel hozták meg. A Kúria szerint egyértelműen megállapítható volt a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, hogy az örökhagyó szándéka nyilvánvalóan és félreérthetetlenül érvényes végrendeletre irányult. Az is egyértelmű, hogy az örökhagyó állapotánál fogva, illetve gondokság alatt állása okán érvényesen csak közvégrendeletet tehetett a közjegyző előtt. A felperes édesanyja, mint az örökhagyó gondnokának felesége éppen ezért kereste meg a közjegyzői irodát időpont egyeztetés végett. Az ide vonatkozó vallomásának életszerűségét az alperes nem tudta megkérdőjelezni a Kúria felé. Az örökhagyó, illetve gondnoka tisztában volt azzal, hogy közjegyzői közreműködésre van szükség. Nem merült fel semmilyen adat, hogy az örökhagyó előre elkészített írásbeli magánvégrendeletet vitt volna magával a közjegyzőhöz.
- [21] Az eljáró közjegyző-helyettes illetve a közjegyző alkalmazottai érdemben a konkrét esetre vonatkozóan részletekre visszaemlékezni nem tudtak, ezt a bizonyítékok értékelése során figyelembe kellett venni attól függetlenül, ha az időmúlásra figyelemmel ez nekik nem is felróható. Kiemelt jelentőségűnek tartotta a Kúria azt, hogy az elkészített jegyzőkönyv nem tartalmazta azt, hogy az örökhagyónak felajánlották volna a közvégrendelet készítését és ennek helyében választotta volna bármilyen okból a saját kezűleg írt magánvégrendelet készítését. A jegyzőkönyv azt sem tartalmazta, hogy kérdést intéztek volna az örökhagyóhoz a végrendeletkézési

képességét illetően és azt sem rögzítették, hogy erre ő konkrétan milyen választ adott. A Kúria szerint mindehhez képest másodlagos kérdés az, hogy az eljáró közjegyző-helyettes a rövid idő alatt felismerhette-e közvetlenül az örökhagyó betegségét vagy sem.

- [22] Mindezen körülményekre figyelemmel a Kúria szerint a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül okszerűen állapította meg, hogy a közjegyző alperes - aki helyettesének tevékenységéért felelősséggel tartozik - a megbízása az örökhagyótól származott és az érvényes végrendelet készítésére irányult. Ennek nem tett eleget, nem a tőle elvárható gondosságot tanúsította eljárása során, és ezzel okozati összefüggésben a felperesnek az igazolt mértékű kára keletkezett. Az alperesnek meg kellett volna győződnie az örökhagyó végrendelkezési képességéről, ezt érdemben elmulasztotta. A Kúria szerint ezért a kártérítési felelősség alól az alperes nem tudta magát kimenteni.
- [23] A Kúria ezért az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [24] 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 339. § (1) bekezdése, 355. § (1) és (4) bekezdése, 624. és 625. §, 1991. évi XLI. törvény 120. § (1) bekezdése, 122. §, Pp. 78. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 275. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés

Záró rész

- [25] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét tárgyaláson bírálta el. A pereszt az alperes köteles a perköltség megfizetésére, amely a felperesi képviselő munkadíját (500.000 forint + Áfa), valamint a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket foglalja magában.

Budapest, 2018. június 13.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző